PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 142 (5576)

Miercuri 3 aprilie 1968

ORGAN AL COMITETULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Raid-anchetă pe tema:

CUM STIMULAȚI ACTIVITATEA SPORTIVĂ DE MASĂ?

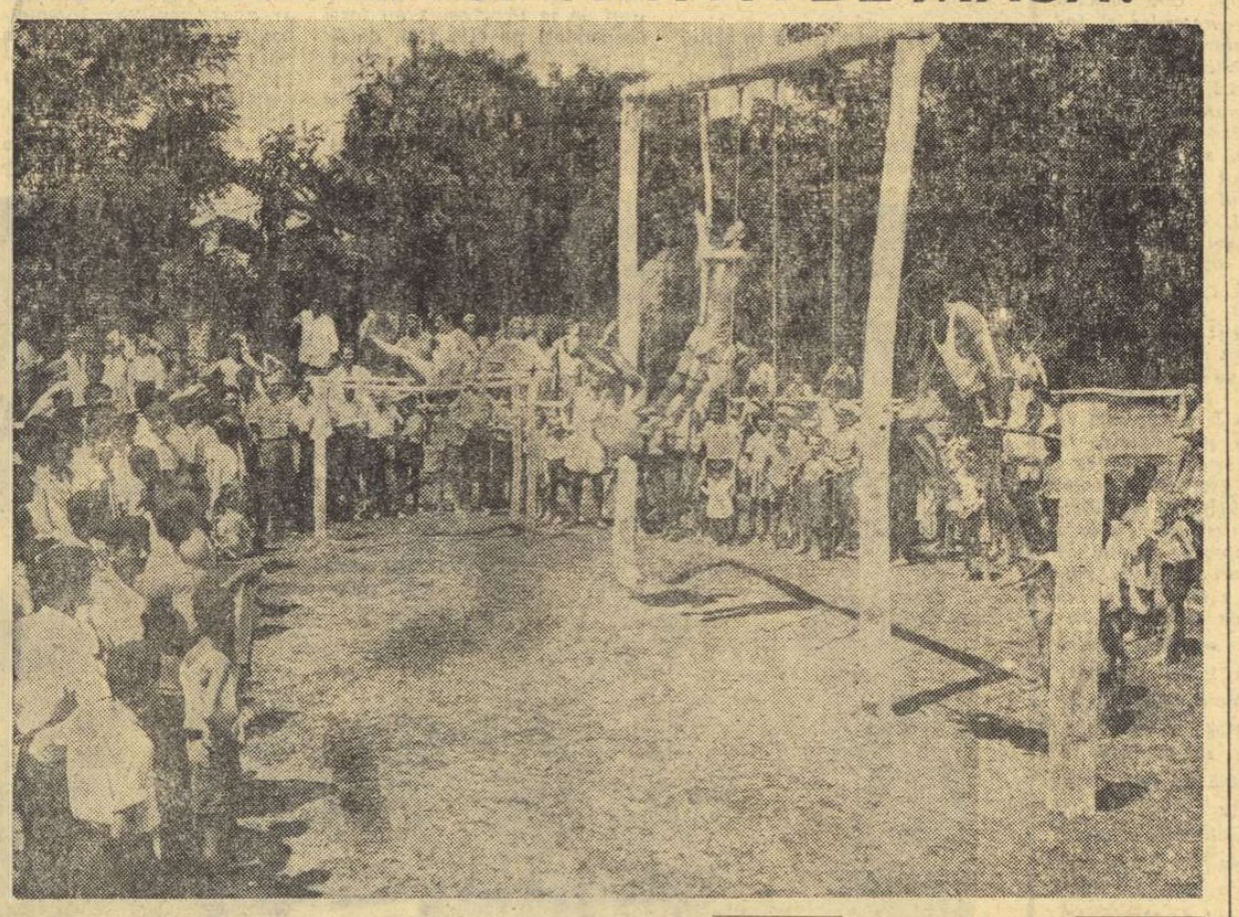

A venit primăvara, anotimpul care marchează începerea diferitelor concursuri sportive de masă în aer liber. Iată un aspect de la o astfel de întrecere

- **Receptivitate la cerințele tineretului**
- **Noi terenuri la Turda**
- **Contractul colectiv și sportul**

Legea cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport prevede o serie de sarcini (de mare importanță), care revin sindicatelor în vederea atragerii oamenilor muncii pe terenurile de sport, ca mijloc de odihnă și refacere, pentru întărirea sănătății.

Au trecut peste trei luni de la adoptarea legii menționate. În dorința de a vedea care este preocuparea celor chemați să răspundă (prin conjugarea eforturilor lor) de organizarea activității sportive de masă, am întreprins un raid prin cîteva uzine și fabrici din Capitală și provincie. Pe agendă, de această dată, o singură întrebare: ce bază materială puneți la dispoziția iubitorilor de sport din întreprinderea dv.?

Primul popas l-am făcut la Fabrica de medicamente „Terapia" din Cluj. La întrebarea noastră a răspuns Teodor Hossu — membru în comitetul sindical.

„Faptul că prea puțini tineri din fabrică făceau pînă acum sport, își găsește explicația și în lipsa de materiale și echipament. Am căutat să aflăm dorințele salariaților și am constatat că cei mai mulți vor să joace volei și baschet. In consecință, am cumpărat două rînduri complete de echipament pentru volei, precum și mingi de baschet. Nu avem, deocamdată, teren. Am găsit un loc adecvat în curtea atelierului Sinteză I din strada Fabricii. Totul este pregătit pentru a începe lucrările de amenajare. Pentru sezonul de vară avem proiecte și mai mari".

★

La Fabrica de ciment, ipsos și var din Turda am avut ca interlocutor pe președintele comitetului sindical, Iuliu Marc.

„Din necesități dictate de extinderea fabricii, stadionul nostru, singurul cu teren regulamentar de fotbal din oraș, s-a desființat. Nimeni

Tr. IOANIȚESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

Citiți în pag. a 4-a ANCHETA INTERNAȚIONALĂ A ZIARULUI sportul cu tema ȘTIINȚA ÎN SLUJBA PERFORMANȚEI

Răspund:

- Dr. GILBERTE ROUGIER
- Dr. ANDREI DEMETER

AU ECHIPELE BUCUREȘTENE AVANTAJUL TERENULUI?

Se spune — și poate că nu fără temei — că publicul sportiv este același pretutindeni. Adică: entuziast, zgomotos, un pic partinitor (deh! simpatiile!...) și... priceput. Apreciind faptul pe plan universal, se observă, evident, unele note în plus sau în minus la toate aceste capitole care-i caracterizează pe spectatorii întrecerilor sportive — toate, în funcție de sportul în cauză, de popularitatea lui și, firește, de temperamentul respectivilor.

În limbajul gazetarilor sportivi s-a încetățenit de multă vreme observația care vrea să arate contribuția — adesea hotărîtoare — pe care o poate avea publicul în determinarea evoluției unui spectacol și în realizarea unui rezultat. Avantajul terenului propriu nu e o vorbă goală. La valori egale — sportivul sau echipa care-și susține șansa în fața publicului său are un atu în plus. Asta e clar și peste tot locul și la toate sporturile, lucrurile se petrec astfel. E vorba, poate, de un anume patriotism local care duce la încurajarea reprezentantului orașului propriu. E firesc. Și e cu atît mai firesc atunci cînd această încurajare, această susținere se manifestă în limitele unor aprecieri și formule care nu alterează adevărul. Dar — ca să continuăm în ascensiune aceste constatări — vom mai spune că e ideal să-l și aplauzi pe adversar atunci cînd, realmente, el a inițiat sau numai — măcar — a contribuit la crearea unor faze spectaculoase, chiar dacă acestea sînt, finalmente, defavorabile sportivului sau formației favorite.

Așadar, un anume patriotism local decent, corect interpretat, e, ca să spunem așa, inevitabil (ba: chiar necesar!) pe terenurile și în sălile de sport. E în firea lucrurilor să fie așa. Orice sportiv, oricît de valoros ar fi el, are nevoie de acest sprijin, de acest suport moral, de această încredere în forțele aruncate în luptă, elemente pe care numai publicul local i le poate asigura. E, ceea ce se cheamă avantajul terenului.

Oricine urmărește activitatea sportivă de la noi a putut observa însă că în fotbal, în fotbalul bucureștean, noțiunea aceasta de avantaj al terenului e cam improprie, adesea ea neexistînd ca atare. Ați observat? Pornind de la o — ne îngăduim să spunem — nepermisă subiectivitate, atîtată de preferințe fanatice de suporteri, publicul bucureștean este lipsit, în general, de patriotism local. Dar aceasta nu

C. GRIGORIU

(Continuare în pag. a 3-a)

CÎND LIPSEȘTE ELANUL

S-a scris despre patinaj artistic, în acest sezon, mai mult poate decît într-un deceniu întreg. Nu numai în coloanele noastre, ci și în acelea ale rubricilor de sport din alte ziare. Motivul nu ține exclusiv de prezența în calendarul anului în curs a Olimpiadei albe. În primul rînd, este reflexul firesc al creșterii interesului larg pentru această atît de atractivă, dar în același timp, greu accesibilă, disciplină a alunecării estetice pe gheață. Apoi — și acesta este faptul notabil — prezența patinatorilor români în arena competițiilor, chiar a celor de primă mărime, s-a făcut mai mult simțită în iarna care a trecut.

Sînt aci corelații între elementele aceluiași întreg, fenomenul unei evoluții continue căreia i-au fost martori anii din urmă. De fapt, s-a împlinit exact un deceniu de cînd o nouă generație de sportivi, pe atunci de vîrstă foarte fragedă, a pornit pe drumul presărat de dificultăți al desăvîrșirii în arta patinajului. Este acea generație care a crescut o dată cu patinoarul artificial din parcul „23 August". Și era normal ca acei copii care acum zece ani au făcut primii pași pe gheață, în condițiile noi ale unui patinoar artificial, să culeagă azi roadele unei pregătiri în condiții superioare.

Evident, motivele de satisfacție deosebită nu abundă. Succese răsunătoare, pe scara marilor performanțe, nu sînt pentru moment la îndemîna patinatorilor români. Ei se află încă în faza sperantelor ce-și așteaptă confirmarea. Dar tinerețea celor mai mulți dintre sportivii care continuă cu sîrguință ucenicia în patinajul artistic rămîne o garanție a afirmărilor lor viitoare.

A-i pune pe sportivii cei mai talentați într-un cadru adecvat valorificării depline a posibilităților lor, iată o condiție esențială pentru reușita acestor aspirații. Nu o dată, în cercurile de specialitate, s-a pus întrebarea dacă realmente se face totul pentru ca tinerii noștri patinatori să poată progresa în ritmul cel mai rapid. Confruntarea observațiilor culese de-a lungul unui întreg sezon îndreptățesc părerea că nu totdeauna premisele de la care pornește activitatea în patinaj sînt cele mai raționale, cele mai conforme cerințelor practicii.

Recentele întreceri din cadrul concursului internațional dotat cu „Cupa București" au fost un bun prilej de comparații. Dacă precizia în executarea pretențioaselor figuri obligatorii, în care oaspeții se arată în continuare superiori, este un tribut adus calității gheții — instrumentul de lucru al patinatorilor, încă deficitar la noi — atunci surprinde totuși rămînerea în urmă la capitolul figurilor libere, acolo unde primează pregătirea atletică și tehnica săriturilor. Oare și aci există un handicap imposibil de recuperat?

O observație relativ simplă, care își are însă importanța ei, poate aduce lumină în această problemă. S-a văzut limpede că la execuția figurilor libere patinatorilor noștri le lipsește amplitudinea în mișcări, ei nu-și iau suficient elan pentru executarea săriturilor cu dublă rotație, cele care asigură punctajul înalt în notele acordate de arbitri. Nereușite sînt, de asemenea, acele „ieșiri" din săritură, care pretind eleganță deplină și o anumită lungime a alunecării.

Explicația acestor deficiențe tehnice, oricît de curios ar părea, ține de anumite inadvertențe de ordin pur administrativ. Anume, în planificarea antrenamentelor secțiilor bucureștene de patinaj artistic, gheața patinoarului Floreasca se împarte în sectoare strict delimitate pentru fiecare club. Sînt patru secții — Constructorul, Dinamo, I.C.F., Școala sportivă nr. 2 — și fiecare dintre ele are un „patinoar" aparte, de dimensiuni reduse, pe care sportivii respectivi fac antrenament. Așa cere un obicei încetățenit de mai multă vreme. O asemenea parcelare în compartimente poate fi bună pentru orele afectate învățării figurilor obligatorii, unde opt-urile și serpentinele desenate pe gheață nu cer spațiu prea mare. În schimb, atunci cînd sînt exersate programele de figuri libere, terenul redus este de-a dreptul o piedică. Pe un sfert de patinoar, nu se pot învăța cum trebuie săriturile, dimpotrivă patinatorului îi sînt inoculate reflexe greșite, de care nu se va mai putea dezbăra chiar cînd, ulterior, va fi pus să evolueze pe întreaga suprafață de gheață.

Iată cum, din nepricepere sau vederi înguste, se taie din start elanul necesar unor performanțe altfel accesibile. În fond, aceste patru secții de specialitate ale patinajului bucureștean nu pot cădea de acord, pentru ca activitatea lor să folosească întregului sport?

Radu VOIA

Publicul bucureștean întîmpină întotdeauna cu simpatie echipele provinciale, pe care le încurajează în timpul evoluției lor. Oare la fel se întîmplă și pe stadioanele din țară cînd joacă echipele bucureștene?

ȘOPTEREANU 68,2 — COSTA 68,9, O CURSĂ MEMORABILĂ

REȘIȚA, 2 (prin telefon, de la trimisul nostru). **Întrată în cel de-al patrulea an, această superbă rivalitate sportivă între cei mai valoroși înotători ai țării, Angel Șoptereanu și Vasile Costa, constituie parcă momentul cel mai viu al marilor noastre concursuri. În piscina reșițeană, prima manșă a duelului lor a fost — fără nici un fel de exagerare — memorabilă.**

Cursa a fost de-a dreptul extraordinară. Noul elev al prof. R. Drăgușanu a luat cel mai bun start, atingînd peretele după 14,9 sec. (!). La cea de a doua întoarcere, cronometrele marcau pentru Șoptereanu 31,6 sec. (timpul cu care Prokopenco „plecase" în cursa de 100 m de la Bremen). Rămas cu aproape o lungime în urmă, Costa a făcut eforturi deosebite pentru a reveni pe a doua parte a întrecerii, astfel că lupta pe ultimii metri a fost dramatică. Cu avantajul acumulat la ultima întoarcere (unde a ajuns în 49,9 sec.), bucureșteanul a rezistat vigurosului asalt al elevului prof. Lovasch, atingînd primul peretele bazinului. Performanțele realizate sînt excelente: 68,2 și nou record republican pentru Șoptereanu — 68,9 (r. p.) pentru Costa.

Urmărind această pasionantă dispută aproape nimeni nu a sesizat că în urma celor doi campioni, tînărul Petre Teodorescu (16 ani) încheia cursa în 71 de secunde!...

A fost de altfel o zi a brașiștilor. În întrecerea seniorilor majoritatea participanților și-au stabilit recorduri personale, al 8-lea clasat (timișoreanul Marcovici) fiind înregistrat în 76,3. Nu mai puțin interesantă a fost și cursa feminină. Emilia Siliano a condus într-un ritm susținut, mai mult de 75 m, iar dinamovista Cristina Stănescu a avut cel mai puternic finiș,

Adrian VASILIU

(Continuare în pag. a 3-a)

Meci internațional de juniori

Stadionul Dinamo va găzdui mîine meciul internațional de fotbal (juniori) Dinamo București — Spartak Sofia. Jocul va începe la ora 16.

După 42 de ani în ciclism!

Nicolae Ion Țapu — fostă glorie a ciclismului românesc — se pensionează. Ciclist între anii 1926 și 1946, antrenor pînă la 1 aprilie 1968, Nicolae Ion Țapu părăsește arena cu fruntea sus: a servit cu toate puterile sale sportul cu pedale românesc timp de 42 de ani. Ziarul „Sportul" îl va sărbători pe Nicolae Ion Țapu vineri 5 aprilie în cadrul unei festivități ce va avea loc în sala clubului sportiv Dinamo (șos. Ștefan cel Mare) cu începere de la ora 17. Cu același prilej va fi sărbătorit și de asociația sportivă Combinatul Poligrafic București la care a funcționat ca antrenor.

Patinaj la 20 grade!

Surpriza unor zile neobișnuit de calde n-a avut darul să descurajeze pe patinatorii noștri fruntași care au în program, în aceste zile, probele „Test I.S.U." pentru obținerea categoriilor internaționale de clasificare (figuri obligatorii). În urma primului concurs, desfășurat la patinoarul „23 August", au obținut categoria a III-a Beatrice Hușțiu și Mihai Stoenescu, iar cat. IV — Gheorghe Fazekaș, At. Bulete și Dan Săveanu. S-au prezentat în total 8 concurenți.

24 ore

Lotul de floretă fete concurează la Minsk

La Minsk va avea loc, în zilele de 6 și 7 aprilie, un important turneu internațional de floretă fete. La acest turneu vor fi prezente și floretistele din lotul național în frunte cu *Olga Orban-Szabo, Ileana Drimbă, Ecaterina Iencic* și *Ana Ene.*

Finala „Cupei cupelor" la baschet va fi arbitrată de dr. Dan Chiriac

F.I.B.A. a stabilit ca finala „Cupei cupelor" la baschet masculin, care se va disputa joi seara la Atena între echipele A.E.K. Atena și Sparta Praga, să fie condusă de arbitrii dr. Dan Chiriac (România) și Janko Kavcik (Iugoslavia).

Natalia Kucinskaia, triplă campioană mondială de gimnastică, va evolua la București

O telegramă sosită ieri de la Moscova ne-a adus o veste în măsură să stîrnească interesul tuturor iubitorilor sportului. În fruntea echipei feminine de gimnastică a Uniunii Sovietice care va evolua la București (13—14 aprilie) se află tripla campioană mondială din 1966, Natalia Kucinskaia. Iată și pe celelalte componente ale echipei reprezentative a U.R.S.S.: Larisa Petrik, Zinaida Voronina, Olga Harlova, Ludmila Turișceva, Liubov Burda, Alevtina Demianenko, Nadejda Duplakova.

PRIMA „CENTURĂ SPORTUL" ȘI-A SCHIMBAT DEȚINĂTORUL

Olteanu l-a învins pe Chivăr

CONSTANȚA, 2 **(prin telefon, de la trimisul nostru).** — Așteptată cu interes enorm, reunirea disputată astă-seară în Sala sporturilor din localitate a oferit celor peste 2 500 de spectatori momente de mare tensiune. Componenții lotului reprezentativ au întîlnit în pugiliștii de la Farul adversari ambițioși și tenaci, unii dintre ei reușind să obțină rezultate remarcabile. De pildă, tînărul Dumitrașcu a luptat de la egal la egal cu Ciucă, reușind chiar să-l pună pe bucureștean K. D. în prima repriză. Finalmente arbitrii au dictat o decizie de egalitate.

Meciurile pentru „Centura Sportul" au fost deosebit de palpitante. I. Pițu a reușit să-și păstreze centura, învingîndu-l la puncte pe craioveanul E. Constantinescu după 9 minute de luptă aprigă. Dinamovistul I. Olteanu s-a întrecut pe sine în partida cu deținătorul trofeului, Gh. Chivăr. A fost cel mai frumos meci al galei, în cadrul căruia am asistat la atacurile lui Chivăr precum și la modul cum a fost primit de fiecare dată de Olteanu cu directe la figură și serii la plex. Învingător la puncte Olteanu. V. Antoniu a început foarte bine meciul cu I. Dinu și în prima repriză a reușit să-l trimită pe constănțean la podea, în urma unei contre la bărbie. Dîndu-și seama că pierde partida, Dinu a atacat în continuare insistent, dar dinamovistul, care a boxat foarte lucid tot meciul, a știut să tempereze ofensiva adversarului său. Victoria a revenit lui Dinu, dar decizia comportă discuții. Iată celelalte rezultate: V. Drăgan b.p. I. Bănică, C. Gruiescu b.p. C. Tirgheș, A. Iliescu învinge ab. III I. Streche, Gh. Anton b.p. C. Ghiță (!), M. Constantinescu egal cu Gh. Preda.

R. CALARAȘANU

Iată-l pe I. Dinu (stînga) în meciul final, de la București, cînd a cucerit „Centura Sportul"

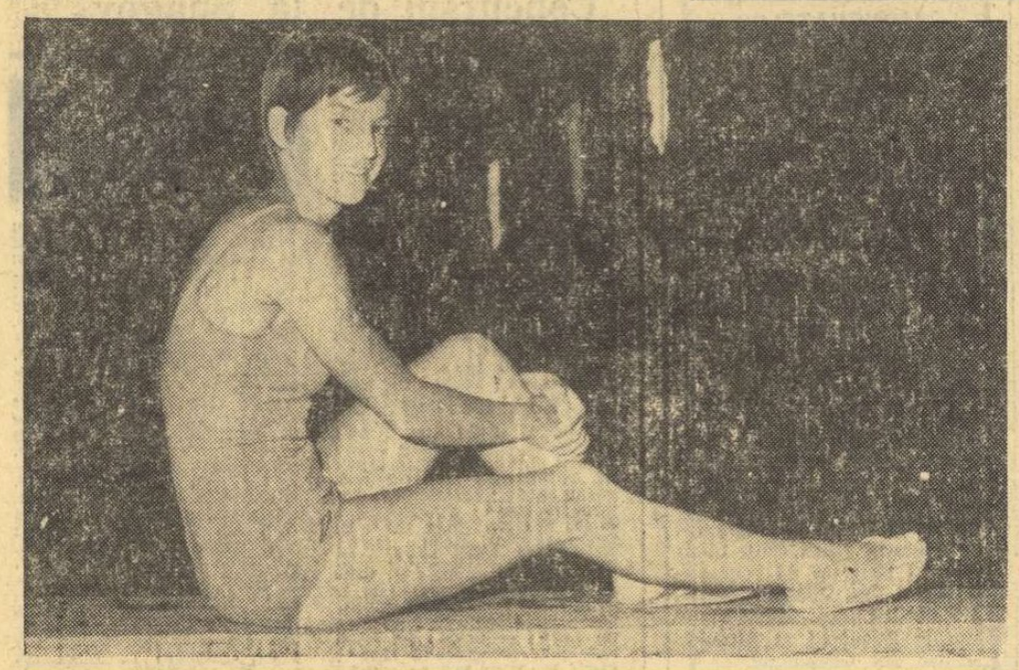

Anca Andrei, 69,0 la 100 m spate, prima victorie asupra Cristinei Balaban

Foto: T. ROIBU